

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף פא.

אותו ואת בנו קדשים ששחטן באופנים דלהלן, מה הדין?

השני	הראשון	שניהם בחוץ
לרבנן: פטור מכרת ¹ ופסול לר' שמעון: ענוש כרת ופסול ²	ענוש כרת ופסול	
לרבנן: פטור מכרת ופסול לר' שמעון: כשר ³	ענוש כרת ופסול	ראשון בחוץ ושני בפנים
לרבנן: פטור מכרת ופסול לר' שמעון: בלא תעשה ופסול ⁴	כשר	ראשון בפנים ושני בחוץ

השוחט אותו ואת בנו אחד קדשים כדלהלן ואחד חולין, מה הדין?

כשהקדשים הוא קרבן עולה	כשהקדשים הוא קרבן שלמים	
פטור	פטור ⁵	בשחט חולין ואח"כ קדשים
לרבא: פטור ⁶ לר' יעקב אמר ר' יוחנן: חייב ⁷	חייב	בשחט קדשים ואח"כ חולין

¹ והיינו שאין בו לאו דשחטי חוץ כאן שכבר הוא פסול ממקודם, אכן לאו דאותו ואת בנו יש בו.
² דכיון שהראשון נעשה בו שחיטה שאינה ראויה, הרי השני ראוי ומתקבל בפנים הוא, וכיון ששחטו בחוץ חייב עליו כרת.

³ ומחלוקתם, האם שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה או לא, ר"ל דהראשון ששחטו בחוץ שלא כדינו האם הוא שחיטה וממילא השני אסור משום אותו ואת בנו והוא מחוסר זמן ופסול (ואה"נ שחייב משום אותו ואת בנו אלא שלא קאי בזה), כן ס"ל לרבנן. ור"ש ס"ל ששחיטת הראשון היא שחיטה שאינה ראויה כיון ששחטו בחוץ וחשוב כאילו סתם הרגו לראשון, וממילא אין איסור אותו ואת בנו בשני, ולכתחילה שוחטו בפנים - וכשר.

⁴ דכיון שהראשון היה בפנים וכשר, הרי שיש בשני איסור אותו ואת בנו, ולכך פטור מכרת, אלא שהקשתה הגמ' ממ"נ דאם ס"ל לר"ש שאיסור אותו ואת בנו נוהג גם בקדשים א"כ פטור גם מלא תעשה דשחטי חוץ דאינה שחיטה, ואם ס"ל דאין איסור אותו ואת בנו נוהג בקדשים - יהיה חייב על זה השני כרת. ואמר רבא שס"ל שנוהג אותו ואת בנו בקדשים, אלא שלא לוקה ולא חייב כרת משום דהוי התראת ספק דאולי לא יבוא לידי זריקה, והשחיטה תהיה שחיטה שאינה ראויה. [כן הוא הביאור לפי הגירסא בגמ'. אכן רש"י מחק לתיבות אלו: מ"ט משום דהוי התראת ספק, וס"ל שכיון שיש איסור אותו ואת בנו בקדשים הרי שהשני הוי מחוסר זמן לשחיטה, ושחיטתו אינה ראויה, וא"א לחייב א"כ על אותו ואת בנו].

⁵ ואליבא דר"ש דבשחיטת זה השני הוי התראת ספק - דשמא לא יזרוק את הדם. [או כפירש"י לעיל, דאין שחיטת השני בקדשים שחיטה ראויה, כיון שהוא מחוסר זמן מחמת איסור אותו ואת בנו].

⁶ משום דשחיטה הראשונה של העולה לא היתה שחיטה ראויה לאכילה, ולכך אין חשובה שחיטה ראויה, ואם שחט אח"כ חולין פטור מאותו ואת בנו.

⁷ דאכילת מזבח שמה אכילה, וא"כ חשובה שחיטה ראויה, וחייב על החולין שאח"כ משום אותו ואת בנו.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף פא:

האם חייב באותו ואת בנו כשאחת השחיטות לא היתה ראויה מהסיבות דלהלן, [לפשת המשנה]?

נמצאת נבלה בשחיטתו, נוחר, מעקר	בנמצאת טרפה, לע"ז, בפרת חטאת, בשור הנסקל, בעגלה ערופה	
פטור	פטור - דהוי שחיטה שאינה ראויה	לר' שמעון
פטור - דלא הוי שחיטה בכלל	חייב ¹	לחכמים

האם חייב באותו ואת בנו כשאחת השחיטות היתה לעבודה זרה?

כששחט לראשון לשולחנו והשני לע"ז	כששחט לראשון לע"ז והשני לשולחנו	
פטור ³	חייב ²	לריש לקיש
באתרו ביה רק משום אותו ואת בנו: חייב ⁴ באתרו ביה משום עבודה זרה: פטור	חייב	לר' יוחנן

"וצריכא דאי אשמועינן בהא" וכו', באיזה דין היינו אומרים שפטור ר"ל בחייבי מיתות ומלקות שוגגין ובאיזה לא, ובאיזה חייב ר' יוחנן ובאיזה לא? [תוד"ה כיון]."

בהא קאמר ר"ל, אבל בהא מודה לר"י	בהא קאמר ר"י, אבל בהא אימא מודה לר"ל	
בחייב מלקות דאותו ואת בנו - פטור אבל בחייב ממון במלקות או מיתה - חייב	בחייב ממון עם מלקות או מיתה - חייב אבל במלקות דאותו ואת בנו - פטור	לרש"י
בחייב מלקות או מיתה - פטור אבל במלקות דאותו ואת בנו - חייב	בחייב ממון עם מלקות או מיתה - פטור אבל במלקות דאותו ואת בנו - חייב	לתוס'

¹ וטעמם, דמצד דיני השחיטה הוי שחיטה מעלייתא, ורק איסור אחר גרם להם להפסל, והם ס"ל שבשחיטה שכשרה מצד עצמה סגי להתחייב באותו ואת בנו.

² דהגם שכבר חייב מיתה מחמת השחיטה הראשונה לשם ע"ז, מ"מ דנים לו קודם על השחיטה השניה של איסור אותו ואת בנו ומלקים אותו עליה.

³ דקים ליה בדרבה מינה, דאיסור שחיטה לע"ז ואותו ואת בנו באו כאחד.

⁴ דכיון שלא התרו בו משום ע"ז, הוי חייבי מיתות שוגגין, וס"ל לר' יוחנן שבזה לא אמרינן קים ליה בדרבה מינה, לפטור אותו ממלקות דאותו ואת בנו, ור"ל ס"ל דגם חייבי מיתות שוגגין נפטרו מידי מלקות.